

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 6Csp/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119377965
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurucová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:6119377965.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Kurucovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIÁŠOVA GABRIELA s.r.o., 1.mája 173/11, 911 01, proti žalovanej: S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, B., zast. JUDr. Kristínou Tomkovou, advokátkou, so sídlom Námestie slobody 25, Humenné, o zaplatenie sumy 3 070,03 eur s prísl., takto

rozhodol:

N e p r i b e r á do konania Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, ako osobitný subjekt na strane žalovanej.

Žalovaná je p o v i n n á uhradiť žalobcovi 2 078,64 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy ročne od 9.12.2018 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach po 35 eur mesačne, splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého dlhu.

Konanie z a s t a v u j e sčasti o zaplatenie 100 eur.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

P r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanej právo na náhradu tarov konania v rozsahu 41,92% z celkových trov s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na upomínacom súde dňa 21.09.2019 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 3 070,03 eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých omeškaných splátok za ohraničené obdobie aj za posledné obdobie od 23.08.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom dňa 11.02.2017 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.(ďalej len „ÚZP“). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3 200,- eur zo strany žalobcu žalovanej. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 64,78 eur pri ich počte 84. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala. V zmysle Hlavy ÚZP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru pristúpil žalobca k zosplateniu úveru ku dňu 23.11.2018 a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru. List bol žalovanej odoslaný 23.11.2018. Žalovaná v lehote na plnenie poskytnutej jej žalobcom dlžnú sumu neuhradila. Táto lehota uplynula dňa 08.12.2018. Žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila sumu 1 006,36 eur. Žalovaná suma

3 070,03 eur pozostáva z istiny vo výške 129,04 eur, úroku vo výške 234,88 eur, zosplatennej istiny vo výške 2 706,11 eur - predstavuje len istinu splátok po zosplatení za 22. - 84. splátku.

2. Upomínací súd vo veci rozhodol v konaní pod sp. zn. 30Up/1212/2019 dňa 01.10.2019 vydaním platobného rozkazu, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaná proti platobnému rozkazu podala v zákonnej lehote odpor. Jeho podanie odôvodnila tým, že nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa jej názoru zmluva neobsahuje v zmysle ust. podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch predpoklady použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, na základe čoho poskytnutý úver by mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona. Namietala aj zosplatenie úveru. Žiadala preto platobný rozkaz zrušiť a vo veci nariadiť pojednávanie.

Žalobca vo veci navrhol pokračovať v konaní na miestne príslušnom súde; vec bola následne postúpená tunajšiemu súdu a konanie je vedené pod sp. zn. 6Csp/76/2019.

3. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11.02.2017, úverovými zmluvnými podmienkami žalobcu, výzvou k splateniu celého dlhu zo dňa 23.11.2018, predžalobnou výzvou zo dňa 19.06.2019, písomnými vyjadreniami strán sporu, a zistil nasledovný skutkový stav veci:

4. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako klient uzatvorili dňa 11.02.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 3 200,- eur, a žalovaná sa zaviazala splácať úver mesačnými splátkami vo výške 64,78 eur pri počte splátok 84. V zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN vo výške 13,89 %, RPMN 18,1 %, odplata 16,70 %, ročná úroková sadzba 16,70 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom vo výške 5 441,52 eur, termín splatnosti splátok 15. deň v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 16.03.2017. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Pre prípad nespĺcacia úveru bol v bode 44. Zmluvy dohodnutý poplatok za prvú upomienku vo výške 5,- eur, poplatok za druhú a ďalšiu upomienku vo výške 12,- eur, zmluvná pokuta za neuhradenie splátky 17,- eur, pričom táto sankcia sa účtuje iba jedenkrát počas trvania zmluvy, a to obvykle pri omeškaní dlhšom ako kalendárny mesiac. Úrok z omeškania bol dohodnutý v zákonnej výške.

5. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli podľa uvedenia priamo v zmluve Úverové podmienky spoločnosti.

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“), tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“).

Podľa Hlavy 5 § 1 Úverových podmienok, úver musíte splácať riadne a včas v stanovených mesačných splátkach. Počet, výška a termín splatnosti jednotlivých splátok sú uvedené v zmluve. Jednotlivé splátky sa skladajú z príslušnej časti úverovej istiny, úrokov a úhrad za poistenie, ak nie je v zmluve alebo týchto ÚP uvedené inak.

Ako vyplýva z Hlavy 5 § 2 Úverových podmienok, kedykoľvek v priebehu trvania zmluvy si môžete vyžiadať výpis z účtu v podobe amortizačnej tabuľky. Obsahuje údaje o splátkach, ktoré máte platiť a lehotách a podmienkach ich úhrady.

Podľa Hlavy 6 § 1 Úverových podmienok, zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktoré z nej vyplývajú.

Podľa Hlavy 11 § 1 Úverových podmienok, ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať a Vy ste povinný nám uhradiť poplatok za upomienku vo výške 5,- eur v prípade prvej upomienky a 12,- eur v prípade druhej a ďalšej upomienky.

Podľa Hlavy 11 § 2 Úverových podmienok, ak sa omeškáte s úhradou splátky, máme právo Vám vyúčtovať zmluvnú pokutu vo výške 17,- eur, ktorú musíte uhradiť. Táto pokuta Vám bude naúčtovaná maximálne jedenkrát za dobu trvania zmluvy.

Podľa Hlavy 13 § 13 Úverových podmienok, podmienky a postup pre uplatnenie sťažností, reklamácií a ostatných podaní klientov sú uvedené v reklamačnom poriadku spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., ktorý je prístupný na www.HomeCredit.sk a v prevádzkových priestoroch spoločnosti, prípadne u oprávnených zástupcov spoločnosti.

6. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 23.11.2018 bola žalovaná vyzvaná na splatenie celého úveru vo výške 3 287,03 eur do 15 dní od odoslania výzvy.

Žalobca predžalobnou výzvou na zaplatenie zo dňa 19.06.2019 žalovanú vyzval k zaplateniu celej dlžnej čiastky v celkovej výške 3 267,70 eur.

7. Podľa prehľadu splácaní úveru žalovanou, žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 3 200,- eur, pričom v prospech žalobcu už uhradila sumu 1 006,36 eur.

8. Z výpisu z kalkulačky pre výpočet RPMN vyplýva, že pri výške úveru 3 200,- eur, výške splátky 64,78 eur, počte splátok 84 a pri dohodnutej odplate 16,70 % výška RPMN bola 25,54 %.

9. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve na strane 5 a pred samotným zosplatnením bola žalovaná na túto možnosť upozornená. K tomu, že zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch uviedol, že uvedené predpoklady sú obsiahnuté v bode 41. zmluvy.

10. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 24.02.2020 uviedla, že poberá len starobný dôchodok vo výške 181,90 eur, žiaden ďalší príjem nemá. Mesačne spláca po 50,- eur súdnemu exekútorovi JUDr. Sopkovi a z tohto úveru platí po 15,- eur mesačne. Preto nie je schopná uhradiť celú výšku istiny. Poukázala na to, že z prejednávaneho úveru platí 15-eurové splátky dobrovoľne, pretože exekútor jej nemôže siahnuť na dôchodok. Žiada, aby jej súd umožnil splácať poskytnutý úver formou splátok po 50,- eur mesačne. Trvá na tom, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to predpoklady pre výpočet RPMN, preto by mal byť poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Žiada, aby súd započítal všetky doterajšie splátky ňou uhradené žalobcovi na istinu, a to sumu 1 006,36 eur a splátky uhradené od 09.09.2019 doposiaľ vo výške 60,- eur, a aby ju zaviazal k zaplateniu istiny vo výške 2 133,64 eur. Poukázala na to, že zmluva obsahuje aj neprijateľné zmluvné podmienky, že zmluva a všeobecné podmienky sú formulárové, na predtlačných tlačivách, kde sa menia len údaje o spotrebiteľoch a o výške úveru. Aj skryté prenesenie dôkazného bremena v zmluve má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde. Na nariadenom pojednávaní žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadala, aby jej bolo umožnené zaplatiť žalobcovi dlh v splátkach po 35,- eur mesačne. Nesúhlasila s výškou pohľadávky uplatnenou žalobcom, pretože predmetná úverová zmluva sa má posúdiť ako bezúročná a bezpoplatková. Pokiaľ ide o úhrady po podaní žaloby na súd, žalobca vo svojom vyjadrení akceptoval sumu 100,- eur, čo boli splátky do marca. Ona však predložila súdu doklad o tom, že za mesiace apríl a máj 2020 žalovaná uhradila žalobcovi ďalších 30,- eur na adresu Intrum Slovakia, s.r.o., čo preukázala poštovými poukážkami.

11. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.03.2020 uviedol, že súhlasí s rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasí aj s tým, aby bola žalovaná zaviazaná k úhrade dlžnej istiny s príslušenstvom formou mesačných splátok po 50,- eur pod následkom straty výhody splátok neuhradením čo i len jednej z nich riadne a včas.

12. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

13. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 odseku 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 odseku 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa §11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

15. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto predpisom je v danom prípade nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č.87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Dňa 09.04.2020 bol súdu doručený návrh na pribratie do konania, ktorým Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV (ďalej len ako „združenie“) navrhlo súdu, aby bolo pribraté do konania na stranu žalovaného ako osobitný subjekt. V tomto návrhu združenie tiež uviedlo, že je združením, ktoré podporuje a pomáha všetkým spotrebiteľom na území SR v ochrane ich práv v zmysle platnej legislatívy. Poukázalo na ust. § 95 ods. 1, § 157 ods. 2, čl. 6 a čl. 16 ods. 1 základných princípov CSP. Zároveň združenie požiadalo súd o zaslanie výzvy žalovanému s prílohou tohto návrhu, v ktorej mu súd uloží povinnosť v lehote 10 dní sa vyjadriť, či súhlasí so vstupom združenia do konania na jeho stranu a v prípade, ak sa žalovaný v súdom určenej lehote nevyjadrí, súd bude predpokladať, že proti vstupu združenia nemá námietky.

Výzvou zo dňa 21.04.2020 súd združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV vyzval na predloženie súhlasu spotrebiteľa - žalovanej, na strane ktorého ako osobitný subjekt v konaní chce

vystupovať, a to v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Zo strany združenia súhlas spotrebiteľa predložený nebol.

Podľa § 95 ods. 1 CSP na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

Po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku dňa 01.07.2016 právnickú osobu založenú alebo zriadenú na ochranu spotrebiteľa môže súd podľa § 95 ods. 1 CSP svojím rozhodnutím pribrať dokonania na ochranu práv strany, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

O pribratí do konania rozhoduje po splnení zákonných predpokladov výlučne súd, pričom podanému návrhu (a to ani v prípade, že sú splnené zákonné predpoklady) súd nemusí vyhovieť, ak to vzhľadom na okolnosti daného prípadu nepovažuje za potrebné. Ustanovenie § 95 ods. 1 CSP stanovuje súdu možnosť, nie povinnosť rozhodnúť o pribratí osobitného subjektu do konania, čo vyplýva z právnej normy „Na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať ...“. Úvaha súdu však nemôže byť svojvoľná. Kritériom na rozhodnutie súdu o pribratí osobitného subjektu do konania je potreba ochrany práv strany (na strane ktorej má osobitný subjekt vystupovať), čo vyplýva z účelu predmetného zákonného ustanovenia. K posudzovaniu dôvodnosti podaného návrhu na základe vyššie uvedeného kritéria však môže súd pristúpiť až po tom, čo má preukázané splnenie zákonných predpokladov pre postup podľa § 95 ods. 1 CSP, t.j. súdu bol predložený súhlas strany, na ochranu ktorej práv má osobitný subjekt vystupovať.

Nakoľko združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV nepredložil súhlas žalovanej s jeho vstupom do konania, súd dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na pribratie uvedeného združenia do konania ako osobitného subjektu. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a občianske združenie do konania ako osobitný subjekt na strane žalovanej nepribral.

17. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané a nesporné, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti, pričom oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka

18. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

19. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

20. Súd mal teda za preukázané, že dňa 11.02.2017 uzatvorili žalobca a žalovaná zmluvu o spotrebiteľskom bezúčelovom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý zo strany žalobcu úver vo výške 3 200,- eur. Žalovanej vznikol záväzok riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 64,78 eur pri ich počte 84. Žalovaná v prospech žalobcu uhradila do podania žaloby sumu 1 006,36 eur a po podaní žaloby do marca 2020 splátky v sume 100,- eur, čo žalobca akceptoval; v podaní zo dňa 01.04.2020 potvrdil, že žalovaná po podaní žaloby na súd uhradila žalobcovi sumu 100,- eur, a to šiestimi platbami, z toho v dňoch 24.10.2019, 25.11.2019, 30.12.2019, 24.01.2020, 25.02.2020 a 24.03.2020 po 15,- eur a dňa 23.09.2019 vo výške 10,- eur. Z uvedeného dôvodu zobral žalobcu žalobu v časti 100,- eur späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Skôr, než sa začalo prvé pojednávanie, žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 100,- eur, preto súd konanie zastavil sčasti, a to bez toho, aby zisťoval stanovisko žalovanej, pretože aj na jej prípadný nesúhlas by súd neprihliadol.

V konaní tiež nebolo sporné, že žalobca žalovanú vyzval na splatenie celého úveru jednorázovo. Dané skutočnosti vyplývajú jednak zo žaloby, jednak listinných dokladov predložených žalobcom.

21. Uzavretá úverová zmluva je tiež zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 2 zákona). Žalobca je právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľský úver a žalovaná je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o sume, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f), k) zákona, v čase uzatvorenia zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. g), l) zákona).

V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

22. Súd po preskúmaní predmetnej zmluvy je toho názoru, že v zmluve absentuje povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Takýto údaj neobsahujú ani úverové podmienky žalobcu, v nich je iba ohľadom reklamácia uvedená internetová stránka žalobcu, na ktorej je možné sa oboznámiť s jeho obsahom.

Súd v súlade s vyššie uvedeným poukazuje na rozsudok Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 v ktorom sa uvádza, že zmluva o úvere, resp. jej náležitosti nemusia byť obsiahnuté na jednom dokumente, avšak, vzhľadom na platnú právnu úpravu, dokumenty, v ktorých sú obsiahnuté náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, musia mať písomnú formu, ktorá pre svoju platnosť vyžaduje podpis účastníka zmluvného vzťahu. Súdny dvor v uvedenom rozsudku uviedol, že „článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť

podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10. ods. 2 smernice.

Súd je preto toho názoru, že nebola naplnená dikcia § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve vôbec nie je uvedená adresa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť sťažnosť, reklamáciu a označenie žalobcu v zmluve ako zmluvnú stranu nie je možné stotožniť s adresou na reklamáciu.

23. V prejednávanej veci uzatvorená úverová zmluva neobsahuje ani ďalšiu povinnú náležitosť, a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch). Takýto údaj v zmluve nie je vôbec obsiahnutý. Neobstojí ani to, že doba trvania zmluvy je uvedená, lebo bola dohodnutá doba splatnosti. Zákonodarca určil túto náležitosť v právnom predpise jasne ako „dobu trvania zmluvy“ a nie, aby si to musel spotrebiteľ nejakým spôsobom vyvodzovať z viacerých údajov; okrem toho zákon jednoznačne uvádza, že ďalšou povinnou náležitosťou zmluvy je aj údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda rozlíšil pojmy doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti.

Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ je súčasťou dojednanie, že dlžník je povinný splácať úver do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva, takéto dojednanie nezodpovedá zákonnej požiadavke. Na základe uvedeného možno konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 5. 2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.2.2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania. Len v predložených zmluvných podmienkach je v hlave 6. Ukončenie zmluvy uvedené, že zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktoré z nej vyplývajú. Zmluvné podmienky však neboli spotrebiteľom podpísané.

Pozri rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn.5Co/336/2017 zo dňa 27.02.2018, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/130/2017 zo dňa 21.02.2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/129/2018 zo dňa 21.01.2019.

24. V zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluva neobsahuje žiaden údaj o tom, na základe akých predpokladov žalobca v zmluve určil výšku RPMN.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

„ Súd prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov

použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonomodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017.

Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017, sp. zn. 13Co/22/2017 zo dňa 27.03.2018.

25. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 18,1 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 25,54 % (výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky pre výpočet RPMN). Súd pri tomto výpočte vychádzal z výšky úveru 3 200,- eur, výšky splátky úveru 64,78 eur pri ich počte 84 a z odplaty za poskytnutie úveru 16,70 %. Z daného vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že tento úver je bezúročný a bez poplatkov, a to od počiatku aj z uvedeného dôvodu.

26. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaná je tak na istine úveru povinná zaplatiť ešte sumu 2 078,64 eur (3 200,- eur mínus 1 006,36 eur mínus 100,- eur mínus 15,- eur), teda sumu, ktorá jej bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá a nebola uhradená. Súd v tejto časti uplatnený nárok považoval za dôvodný a žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy.

Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiem ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

V danom prípade žalovaná žiadala o povolenie úhrady dlhu v splátkach, a to pre svoju nepriaznivú sociálnu situáciu, pretože jediným zdrojom jej príjmu je starobný dôchodok vo výške 181,90 eur; uvedené potvrdila rozhodnutím Sociálnej poisťovne z novembra 2019 o zvýšení dôchodku. V súlade s citovaným ustanovením a vzhľadom na žiadosť žalovanej súd jej povolil uhradiť dlžnú sumu splátkami po 35,- eur mesačne s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky žalovaná stratí túto výhodu splátok a celý dlh sa stane splatným.

Tým, že žalovaná neuhradila dlžnú sumu riadne a včas, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Žalovaná sa do omeškania dostala dňom 09.12.2018, teda dňom nasledujúcim po uplynutí dodatočnej lehoty stanovenej žalobcom na plnenie po zosplatení úveru. Výška zákonného úroku z omeškania k uvedenému dňu bola 5 % ročne, a súd preto žalovanú zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 078,64 eur od 09.12.2018 do zaplatenia celej dlžnej sumy.

Vo zvyšnej časti vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

27. Súd pre úplnosť poukazuje, že nárok na úrok z úveru by žalobcovi nebolo možné priznať aj z dôvodu rozporu daného dojednania s dobrými mravmi.

Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.

Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) uzatvorených na dobu nad 5 rokov vo februári 2017, kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 8,49 % ročne. Výška úrokovej sadzby úveru dohodnutá medzi stranami sporu bola 16,70 % ročne, t.j. skoro o 100 % viac ako bola priemerná sadzba úverov poskytovaných bankami v rovnakom období.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“

28. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 1660/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 3 070,03 eur s príslušenstvom. V časti o zaplatenie sumy 100,- eur konanie zastavil na základe späťvzatia zo strany žalobcu. Súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 2 078,64 eur s príslušenstvom vyhovel a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 70,96 % a úspech žalovanej predstavuje 29,04 %.

Vzhľadom na pomer úspechu strán v konaní preto súd žalobcovi priznal nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 41,92 % z celkových trov s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.